

KORANAS

LITERATŪRINIS PRASMIŲ
VERTIMAS

OBULYS

Vardan Allaho Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo

Mieli skaitytojai,

Naujas Šventojo Korano reikšmių vertimas į lietuvių kalbą yra išskirtinis ir nuostabus darbas, rodantis didelį vertėjo ir redaktorių komandos atsidavimą ir pasiryžimą. Šis vertimas yra ilgo ir kruopštaus darbo rezultatas, atspindintis prie šio darbo prisidėjusių žmonių susižavėjimą ir pagarbą Šventajam Koranui. Vertimo metu buvo stengiamasi atsargiai parinkti kiek įmanoma tikslesnį žodį ar frazę, siekiant išlaikyti grynąją reikšmę ir gilesnį supratimą lietuvių kalba.

Be to, džiugu pastebėti, kad šis vertimas yra kiek įmanoma patikrintas ir patvirtintas Lietuvos musulmonų Sunitų Dvasinio Centro – Muftiato. Tai suteikia dar didesnę pasitikėjimą šiuo vertimu ir patvirtina jo tikslumą bei teisingumą. Šventasis Koranas yra pagrindinis religinis musulmonų šaltinis, todėl yra labai svarbu, kad jo vertimas būtų atliekamas atidžiai ir atsakingai.

Norime nuoširdžiai rekomenduoti šį naują Šventojo Korano reikšmių vertimą į lietuvių kalbą visiems norintiems giliau suprasti ir įsigilinti į Islamo šventąjį tekstą. Tai vertėjo ir visos komandos, dirbusios ruošiant šį veikalą, atsidavimo rezultatas, kurį verta įvertinti.

Lietuvos musulmonų Sunitų Dvasinis Centras – Muftiatas

KORANAS

Literatūrinis
prasmių vertimas

Vertė
ROMAS JAKUBAUSKAS,
UAB „KNYGŲ MINISTERIJA“

OBUOLYS

AL-FATIHA

ATVERIANČIOJI KORANA

- ¹ Vardan Allaho, Gailestingojo, Maloningojo!
² Garbė Allahui, pasaulių Valdovui,
³ Maloningajam, Gailestingajam,
⁴ Teismo dienos Valdovui!
⁵ Iš tiesų, tik Tave mes garbiname ir tik Tavęs
mes prašome pagalbos.
⁶ Išvesk mus į tiesų kelią.
⁷ Į kelią tų, kuriuos apdovanojai gėrybėmis,
bet ne tų, kurie užsitraukė ant savęs Tavo nepasitenkinimą,
ir ne tų, kurie paklydo.

AL-BAKARA

KARVĖ

Vardan Allaho, Gailestingojo, Maloningojo!

- ¹ *Alif, lam, mim*.*
- ² Ši Knyga – nėra jokios abejonės – teisingas vadovas dievobaimingiesiems.
- ³ Tiems, kurie tiki nematomu, nuolat meldžiasi ir aukoja iš to, ką Mes jiems suteikėme.
- ⁴ Ir tiems, kurie tiki tuo, kas iš aukštybių Tau buvo atsiųsta ir kas buvo atskleista iki Tavęs, ir tvirtai tiki Paskutiniu gyvenimu.
- ⁵ Tai yra tie, kurie eina savo Viešpaties nurodytu tiesiu keliu, ir jie – laimingieji.
- ⁶ Tiems, kurie atmetė tikėjimą, yra tas pats, ar Tu juos perspėjai, ar neperspėjai; jie vis tiek netikės.
- ⁷ Allahas užspaudė jų širdis ir ausis, uždengė jų akis, ir jų lemtis – didelė bausmė.
- ⁸ Ir tarp žmonių yra tokių, kurie sako: „Mes tikime Allahu ir Paskutine diena.“ Bet (iš tikrųjų) jie netiki.
- ⁹ Jie bando apgauti Allahą ir tuos, kurie tiki, bet apgauna tik patys save ir to nesupranta.
- ¹⁰ Jų širdys ligotos; Allahas sustiprino šią jų ligą, ir jų likimas – tai sunki bausmė už melavimą patiems sau.

* Šios raidės – tai Korano paslaptis, kurios reikšmę žino tik pats Allahas. (Čia ir toliau – redaktorės pastabos.)

- ¹¹ Kai jiems sakoma: „Neskleiskite sąmyšio žemėje“, jie atsako: „Mes esam taikos skleidėjai.“
- ¹² Be abejo, jie skleidžia sąmyšį žemėje, bet to nesupranta.
- ¹³ Kai jiems sakoma: „Tikėkite, kaip kiti žmonės patikėjo“, jie atsako: „Argi mes tikėsime kaip kvailiai patikėjo?“. Tačiau, be abejo, jie patys yra kvailiai, tik to nežino.
- ¹⁴ Kai jie sutinka tuos, kurie tiki, sako: „Mes tikime“, tačiau vienumoje su savo šėtonais kurstytojais jie sako: „Žinoma, mes su jumis, mes tik tyčiojamės.“
- ¹⁵ Allahas taip pat pasityčios iš jų ir dar sustiprins jų paklydimą, palikdamas juos akiai klaidžioti.
- ¹⁶ Tai tie, kurie išmainė teisingą kelią į paklydimus. Bet jų sandėris bevertis, ir jie pametė teisingą (gyvenimo) kryptį.
- ¹⁷ Jie panašūs į žmogų, kuris užkūrė ugnį; kai ugnis apšvietė viską aplinkui, Allahas atėmė šviesą ir paliko juos gilioje tamsoje. Taigi jie nemato.
- ¹⁸ Jie kurti, negirdi ir nemato; jie nesugrįš (į teisingą kelią).
- ¹⁹ Arba tai panašu į stiprią liūtį iš debesų; ten gili tamsa, griausmas, žaibavimas; jie pirštais užspaudžia savo ausis, bijodami mirties, o Allahas, būdamas visada ir visur, pažįsta netikinčiuosius.
- ²⁰ Žaibas beveik juos apakina; kai jis apšviečia, jie juda; kai užslenka tamsa, jie lieka stovėti. Ir, jei būtų Allaho valia, Jis galėtų atimti jiems klausą bei regėjimą; iš tikrųjų, Allahas turi galią įvykdyti viską, ką nori.
- ²¹ O žmonės, garbinkite savo Valdovą, kuris sukūrė jus ir tuos, kurie buvo prieš jus; gal ir jūs tapsite dievobaimingais!

- 22 Tam, kuris sukūrė žemę kaip patalą jums ir dangų kaip jūsų uždangą ir siunčia vandenį iš debesų, ir per tai atneša vaisius jūsų maistui; neieškokite lygių Allahui, kadangi jūs žinote (tiesą).
- 23 O jeigu jūs abejojate tuo, ką Mes apreiškėme Mūsų tarnui (Muhammedui), tai sukurkite surą, panašią į šią, ir, jei esate teisūs, kvieskitės savo liudininkus ar pagalbininkus, išskyrus Allahą.
- 24 O jeigu jūs to nepadarysite, – o jūs niekada to nepadarysite, – tai saugokitės Ugnies, kurios kuras yra žmonės ir akmenys ir kuri skirta netikintiesiems.
- 25 Ir praneškite gerą žinią tiems, kurie tiki ir yra dorybingi, kad jų laukia Rojaus sodai, per kuriuos teka upės. Kiekvieną kartą, kai jiems bus duota vaisių iš jų, jie pasakys: „Tai tas pats, kas mums buvo dovanota anksčiau.“ Bet, iš tiesų, tai tik panašūs dalykai. Ten jų sutuoktiniai bus tyri, ir bus jie ten amžinai.
- 26 Allahas nesigėdija pateikti vaizdingų pavyzdžių, mažų kaip uodas ar net mažesnių. Tikintieji žino, kad tai – tiesa, sklindanti nuo jų Viešpaties, o netikintieji sako: „Ką šiuo pavyzdžiu Allahas nori pasakyti?“. Daugelį Jis šitaip verčia klysti, kaip ir daugelį nukreipia teisingu keliu. Bet nieko dėl to Jis nesmerkia, išskyrus nepaklusniusius.
- 27 Tie, kurie pažeidžia Allaho priesaką jam patvirtinus ir atskiria tai, ką Allahas nurodė sujungti, ir sėja nedorumą žemėje, tie patys (tik) patiria nuostolį.
- 28 Kaip galite jūs netikėti Allahu? Kai jūs dar negyvenote, Jis davė jums gyvybę, paskui Jis pasiųs jums mirtį, o dar vėliau vėl atgaivins jus gyvenimui, ir tada jūs sugrįšite pas Jį.
- 29 Tai Jis sukūrė jums viską, kas yra žemėje; paskui Jis atsigręžė į dangų ir sukūrė septynis dangaus skliautus, ir Jis turi savo žinioje viską.

- ³⁰ Ir kai tavo Viešpats pasakė angelams: „Aš noriu paskirti vietininką žemėje“, jie paklausė: „Ar Tu paskirsi ten tokį, kuris sukels netvarką joje ir kraujo praliejimą? Tuomet, kai mes šloviname Tave ir išaukštiname Tavo šventumą Tave garbindami.“
Jis atsakė: „Iš tiesų Aš žinau tai, ko jūs nežinote.“
- ³¹ Ir Jis išmokė Adamą (Adomą) visų daiktų vardų, paskui juos pastatė priešais angelus ir tarė: „Pasakykite Man jų vardus, jei jūs teisūs.“
- ³² Jie atsakė: „Garbė Tau! Mes neturime žinių, išskyrus tas, kurių Tu mus išmokei; iš tikrųjų, Tu Visažinis ir Išmintingas!“
- ³³ Jis pasakė: „O, Adamai (Adomai), pasakyk jiems jų vardus“; ir kai Adamas (Adomas) pranešė jiems jų vardus, Jis pasakė: „Ar Aš jums nesakiau, kad Mano žinioje dangaus ir žemės paslaptys, ir Aš žinau, ką jūs atskleidžiate ir ką jūs bandote nuslėpti?“.
- ³⁴ Ir štai, Mes pasakėme angelams: „Nusilenkite Adamui (Adomui)!“, ir jie nusilenkė; bet Iblysas* nenusilenkė. Jis atsisakė, nes buvo per daug išpuikęs. Jis buvo iš tų, kurie atmetė tikėjimą.
- ³⁵ Ir Mes pasakėme: „O, Adamai (Adomai), gyvenk tu ir tavo žmona sode (Rojuje) ir naudokitės gausiai jo vaisiais kaip (kur ir kada) tik norite. Bet nesiartinkite prie šio medžio, kad netaptumėte nusidėjėliais.“
- ³⁶ Tačiau šėtonas privertė juos dėl to suklupti, ir jie neteko padėties (laimės), kurioje buvo. Ir Mes pasakėme: „Leiskitės žemėn ir būkite vieni kitiems (žmonės ir šėtonas) priešais. Jūsų laikina gyvenimo vieta ir pragyvenimo priemonės nuo šiol bus žemėje iki nustatyto laiko.“

* Iblysas islamo religijoje – tikrinis velnio vardas, šėtonas.

- 37 Tada Adamas (Adomas) paklausė savo Viešpaties žodžių. Todėl Jis kreipėsi į Adamą (Adomą) su gailėsčiu; iš tikrųjų, Jis yra Priimantis atgailą ir Gailestingas.
- 38 Mes pasakėme: „Leiskitės jūs visi iš čia. Ir, jeigu ateis jums Mano valdžia iš Manęs, tai tiems, kurie leisis Mano vedami, nebus nei baimės, nei sielvarto, nei jie liūdės.
- 39 O tie, kurie atmes tikėjimą ir pripažins melu Mūsų ženklus, bus Ugnies (Pragaro) gyventojai; joje jie bus amžinai.“
- 40 „O, Izraelio sūnūs! Atsiminkite Mano malonę, kurią Aš jums suteikiau, ir ištikimai vykdykite Mano įstatymą; Aš vykdysiu savo susitarimą su jumis. Ir tik Manęs vieno bijokite.
- 41 Ir tikėkite tuo, ką Aš jums apreiškiau (dabar), patvirtindamas tikrumą to, kas yra su jumis; ir nebūkite pirmi iš tų, kurie netiki tuo; ir nemainykite Mano ženklų į ką nors bevertį; ir bijokite Manęs, Manęs vieno.
- 42 Ir tiesos nedangstykite melu, ir neslėpkite tiesos, kai jūs žinote (kas tai yra)!
- 43 Ir kalbėkite maldas; mokėkite zakiatą* ir nusilenkite kartu su tais, kurie nusilenkia (melsdamiesi).
- 44 Ar liepiate jūs kitiems daryti gerus darbus, kai patys apie juos pamirštate, nežiūrint į tai, jog skaitote Šventą Knygą? Ar jūs nesusiprasite?“
- 45 Prašykite (Allaho) pagalbos su kantriu ištvermingumu bei malda; tai, iš tikrųjų, sunku, išskyrus tuos, kurie yra nusižeminę (nuolankūs)
- 46 ir kurie tvirtai tiki, kad susitiks su savo Viešpačiu ir sugrįš pas Jį.

* Zakiatas yra viena iš penkių pagrindinių (5 arkanų) musulmonų pareigų.

- ⁴⁷ „O, Izraelio sūnūs, atsiminkite Mano malonę, kurią Aš jums suteikiau; o taip pat tai, kad Aš suteikiau jums pirmenybę prieš visus kitus.“
- ⁴⁸ Ir bijokite tos dienos, kai nė viena siela nepasitarnaus, pakeisdama kitą, ir nebus kreipiama dėmesio į jokių užtarimą; ir nebus imama jokia išpirka iš jos, ir nebus jai jokios pagalbos (iš išorės).
- ⁴⁹ Ir prisiminkite, Mes jus išgelbėjome nuo faraono tautos, suteikusias jums sunkių išbandymų bei kančių, žudydami jūsų sūnus ir palikdami gyvas jūsų moteris; ir tai buvo jūsų didžiulis išbandymas, skirtas jūsų Viešpaties.
- ⁵⁰ Ir prisiminkite, Mes praskyrėme jums jūrą ir jus išgelbėjome, ir paskandinome faraono žmones jums matant.
- ⁵¹ Ir prisiminkite, Mes skyrėme Mūsai (Mozei) keturiasdešimt naktų, ir, jam nesant, jūs pasiėmėte veršiuką (garbinimui) ir tapote baisiais nusidėjėliais.
- ⁵² Paskui Mes jums atleidome – gal vis dėlto būsite dėkingi!
- ⁵³ Ir prisiminkite, Mes davėme Mūsai (Mozei) raštą ir atpažinimą (atskirti tiesą nuo melo), kad jūs būtumėte nukreipti į tiesų kelią!
- ⁵⁴ Ir atsiminkite, kai Mūsa (Mozė) savo tautai pasakė: „O, mano liaudie, iš tikrųjų, garbindami veršiuką, jūs nuskriaudėte patys save; todėl dabar kreipkitės į savo Kūrėją ir užmuškite tėvynainius (teisingieji iš jūsų užmuša nusidėjėlius), o tai prieš jūsų Kūrėją jums bus tik geriau.“ Ir Jis (Allahas) priėmė jūsų atgailą. Iš tikrųjų, Jis yra Priimantis atgailą ir Gailestingas!
- ⁵⁵ Ir prisiminkite, kai jūs tarėte: „O, Mūsa (Moze)! Jokių būdu mes tavimi negalime patikėti, kol Allaho nepamatysime patys akivaizdžiai.“ Tada žaibas pervėrė jus, kol jūs žiūrėjote.

- 56 Tada Mes prikėlėme jus po mirties – galbūt jūs būsite dėkingi!
- 57 Ir Mes pamaloniname jus debesų šešėliu ir pasiuntėme jums manos ir putpelių, sakydami: „Valgykite šiuos gerus dalykus, kuriuos Mes jums patiekėme.“ Bet (priešindamiesi) ne Mums jie padarė žalą, o patys save nuskriaudė.
- 58 Ir prisiminkite, kai Mes pasakėme: „Eikite į šį miestą ir maitinkitės ten gausiai viskuo, ko pageidausite, bet, įžengę pro vartus, pulkite kniūbsčiomis ir sakykite: „Atleisk mums!“ Ir Mes atleisime jūsų prasižengimus, ir pagerinsime dalį tų, kurie daro gėrį.“
- 59 Bet nusidėjėliai tai pakeitė kitu žodžiu nei tas, kuris jiems buvo duotas; ir taip, Mes pasiuntėme nusidėjėjams bausmę iš dangaus už tai, kad jie nedorai elgėsi.
- 60 Ir prisiminkite, kai Mūsa (Možė) meldė savo tautai vandens, ir Mes tarėme: „Suduok savo lazda į uolą“, ir štai iš jos ištryško dvylika šaltinių, taip visi žmonės sužinojo savąją versmę. „Valgykite ir gerkite tai, ką Allahas jums dovanojo, ir nedarykite blogio žemėje, keldami joje sumaištį.“
- 61 Ir prisiminkite, jūs pasakėte: „O, Mūsa (Moze), mes negalime pakęsti (visada) vienodo maisto; maldausk savo Viešpaties už mus, kad patiektų mums tai, kas auga žemėje, – jos daržoves (žalumynus), agurkus, česnakus, lęšius ir svogūnus.“ Jis tarė: „Nejaugi jūs prašote geresnius pakeisti blogesniais? Nueikite į kokį nors miestą (Egipte) ir ten rasite tai, ko norite!“ Pažeminimai ir skurdas apėmė juos, ir sukėlė jie sau Allaho pyktį; tai įvyko todėl, kad jie atmetė Allaho ženklus ir žudė pranašus be priežasties; taip buvo todėl, kad jie maištavo, buvo nusidėjėliai ir peržengė visas leistinas ribas.

- ⁶² Iš tikrųjų, tie, kurie tiki (Koraną), ir tie, kurie seka judaizmu, ir krikščionys, ir sabanai – visi, kurie nuoširdžiai tiki Allahu ir Paskutine diena ir kuria gėrį, – bus Viešpaties apdovanoti, ir nepajus jie nei baimės, nei sielvarto, nei jie liūdės!
- ⁶³ Ir prisiminkite, kai Mes priėmėme iš jūsų priesaką (sutartį) ir iškėlėme aukštai virš jūsų kalną, sakydami: „Tvirtai laikykitės to, ką Mes jums dovanojome, ir įsikalkite į galvas tai, kas ten sakoma; gal jūs būsite dievobaimingi!“
- ⁶⁴ Ir netgi taip atsitikus jūs nusigręžėte; ir, jeigu ne Allaho palankumas ir Jo gailėstingumas jums, iš tikrųjų, jūs būtumėte tarp nukentėjusiųjų.
- ⁶⁵ Be abejo, jūs žinote apie likimą tų, kurie pažeidė nustatytą šabą*. Todėl Mes jiems pasakėme: „Pavirskite jūs beždžionėmis, būkite neapkenčiamos ir atstumtos (žmonių).“
- ⁶⁶ Taip Mes pateikėme žmonėms pavyzdį, jiems patiems ir jų būsimoms kartoms, ir pamoką tiems, kurie bijo Allaho.
- ⁶⁷ Ir prisiminkite, kai Mūsa (Mozė) pasakė savo tautai: „Allahas jums liepia paaukoti karvę“, jie tarė: „Ar nesijuoki tu iš mūsų?“. Jis pasakė: „Aš ieškau Allaho prieglobsčio, kad nebūčiau vienas iš nesusipratėlių (kvailių).“
- ⁶⁸ Jie tarė: „Maldauk savo Viešpatį dėl mūsų, kad Jis išaiškintų mums, kokia ji (karvė) turi būti.“ Jis tarė: „Allahas sako: tai karvė, nei sena, nei jauna, o vidutinio amžiaus; o dabar darykite tai, kas jums liepta!“
- ⁶⁹ Jie pasakė: „Maldauk savo Viešpatį dėl mūsų, kad Jis išaiškintų mums, kokios ji turi būti spalvos.“ Jis atsakė: „Allahas sako, kad žalos spalvos, gryo ir šilto atspalvio, džiužinančio į ją žiūrinčių žmonių akis.“

* Šabas – judėjų kassavaitinė šventė, prasidedanti penktadienio saulėlydžio metu ir pasibaigianti šeštadienio vakare.

- 70 Jie tarė: „Maldauk savo Viešpatį dėl mūsų, kad Jis išaiškintų mums, kuri yra ji, nes visos panašiai atrodančios karvės mums vienodos; ir, jei Allahas to pageidaus, tada mes būsimė tiesiame kelyje.“
- 71 Jis atsakė: „Dievas sako, tai – karvė, neišmokyta arti žemės ar drėkinti lauką; sveika, be jokių trūkumų.“ Jie tarė: „Štai dabar tu išdėstei tiesą.“ Ir jie paskerdė ją, nors vargu ar norėjo tai daryti.
- 72 Ir prisiminkite, jūs nužudėte sielą ir ginčijotės tarpusavyje, kaltindami vieni kitus; ir Allahas atskleidžia tai, ką jūs bandote nuslėpti.
- 73 Tada Mes pasakėme: „Suduokite jam (kūnui) kokia nors (karvės) dalimi.“ Taip Allahas atgaivina mirusiųsius ir parodo jums Savo ženklus, kad jūs dar turėtumėte galimybę ateiti į protą!
- 74 Paskui jūsų širdys sukietėjo, kol netapo kietos kaip akmenys ar netgi dar kietesnės; juk iš tikrųjų ir tarp akmenų pasitaiko tokių, iš kurių išstrykšta šaltiniai, ir tarp akmenų yra tokių, kuriems suaižėjus į gabalus iš jų išteka vanduo; ir kiti, kurie nyksta iš baimės Allahui, juk Allahui ne tas pats, ką jūs darote.
- 75 Nejaugi jūs manote, kad jie patikės jumis? Tuo tarpu buvo taip, kad dalis iš jų jau girdėjo Allaho žodį, bet sąmoningai iškraipė jo reikšmę, nors patys ir suvokė.
- 76 Žiūrėk! Kai jie sutinka tuos, kurie tiki, jie sako: „Mes tikime“, o kai susitinka vienas su kitu vienumoje, jie sako: „Nejaugi pranešate jūs jiems tai, ką Allahas atskleidė jums? Ir duodate galimybę jiems tokiu būdu ginčytis savo Viešpaties akivaizdoje?“. Ar jūs nesuprantate (jų tikslų)?
- 77 Nejaugi jie nežino, jog Allahui žinoma viskas, ką jie (apgaltvotai) nuslepia ir ką jie atskleidžia (ieškodami naudos sau)?

Skaitykite likusius
622 iš **640** puslapių,
įsigiję šią knygą

www.obuolys.lt

KITI KNYGŲ FORMATAI:

klausykle.lt

**Audio
knyga**

**Elektroninė
knyga**

القرآن الكريم

ISBN 978-609-684-663-0

9 786094 846630